

DDK 240 I blev skabt som mand og kvinde (DDS 706)

H. J. Gaunlett 1849
Harmonisering ændret GK 2010

*1 I blev skabt som mand og kvinde
af den samme skaberhånd,
I fik sang og sol i sinde,
optændt af den samme ånd,
ja-tak har I begge sagt
til den gave, Gud har rakt.*

*2 Hver sin krop og hver sin gåde,
I fik også hvert sit sind.
Denne forskel er en nåde
li'som regn og sol og vind,
intet svælg er Gud for bredt,
han kan gøre to til ét.*

*3 Egen byrde skal I bære,
så den anden slipper fri,
men er byrderne for svære,
skal I stå hinanden bi,
den, som intet bærer på,
visner som det golde strå.*

*4 I sit billed han os skabte,
han kom selv i kød og blod,
han, som tar imod fortabte,
han gør al vor uret god,
han, som ingen støder bort,
lægge selv sit sind i vort.*

*5 Du, som troner i det høje,
kom med kærlighed og tro,
ene du kan sammen føje,
helt forene disse to,
to, der vandrer hver sin vej,
Herre, led dem samme vej!*

*6 Derfor pris ham, mand og kvinde,
underet med jer er sket,
kærlighed kan sammen binde,
så I blir fuldkommen ét,
kærlighed gør intet halvt,
håber og udholder alt.*

Johannes Johansen 1978 og 2001